

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

10 жовтня 1972 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комунистичної партії України.

На порядку денному Пленуму питання «Про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів республіки на завершенню осінніх польових робіт та підготовці до нового сільськогосподарського року».

На Пленум запрошені голови обласкомкомів, міністри УРСР, які не входять до складу ЦК і Ревізійної комісії КП України, а також керівники ряду республіканських установ, відповідальні працівники апарату ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС перший секретар ЦК КП України тов. В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: О. Ф. ВАТЧЕНКО — перший секретар Дніпропетровського обкому КП України, В. М. ЦИБУЛЬКО — перший секретар Київського обкому КП України, Г. А. ЛЕГУНОВ — голова колгоспу «Грузія» Генічеського району Херсонської області, О. А. КУБИШКІН — перший секретар Донецького міськомкому КП України, М. М. КОБИЛЬЧАК — перший секретар Кіровоградського обкому КП України, В. М. КАВУН — голова Вінницького обласкомкому, Г. Г. ПЕРЕТЯТЬКО — директор шахти «Лугутинська-Північна» Ворошиловградської області, М. М. ВСЕВОЛОЖСЬКИЙ — перший секретар Запорізького обкому КП України, М. П. МОМОТЕНКО — голова республіканського об'єднання «Укрліфгосптехніка», О. А. ГРИЦАН — перший секретар Хмельницького райкому КП України Черкаської області, В. С. КУЦЕВОЛ — перший секретар Львівського обкому КП України, Г. П. АНДРИЄНКО — головний агроном колгоспу імені Мічуріна Глобинського району Полтавської області, М. В. КУЗЬМЕНКО — голова президії піddenного відділення ВАСГІЛІ, В. П. ПОХОДІН — голова Одеського обласкомкому, П. Л. ПОГРЕБНЯК — міністр сільського господарства УРСР.

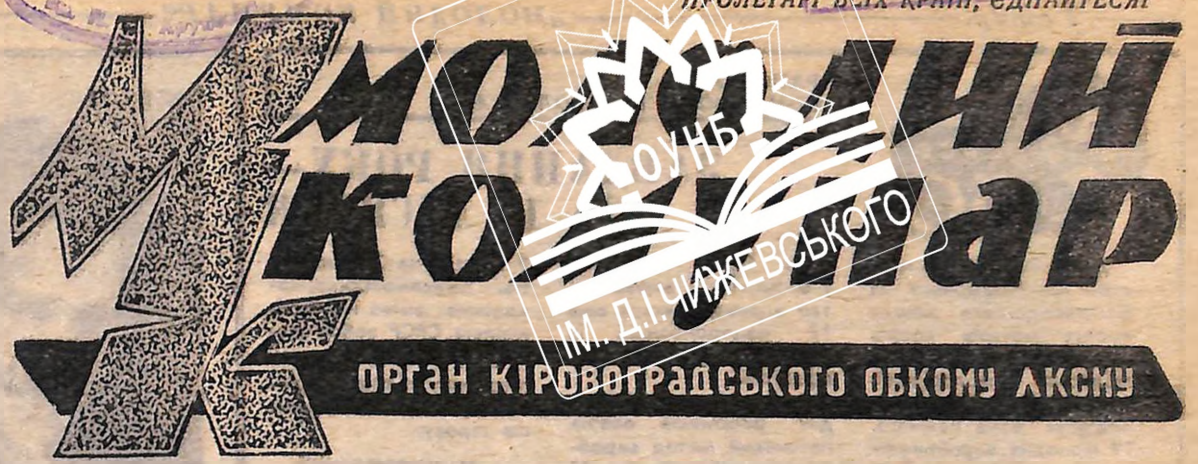
В обговоренню питанні Пленум прийняв відповідну постанову.

Пленум ЦК КП України розглянув також організаційні питання.

Пленум ухвалив від обов'язків кандидата в члени Політбюро ЦК КП України і секретаря ЦК КП України тов. Ф. Д. ОВЧАРЕНКА в зв'язку з переходом на наукову роботу.

Пленум обрав кандидатом у члени Політбюро ЦК КП України і секретарем ЦК КП України тов. В. Ю. МАЛАНЧУКА.

На цьому Пленум ЦК КП України закінчив свою роботу.

Рік видання XIII № 123 (1603).

ЧЕТВЕР, 12 жовтня 1972 р.

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

ЗА СТИЛЬ БОЙОВИЙ, ДІЄВИЙ

Днями в обкомі ЛКСМУ відбулася нарада перших секретарів міськомкомів і райкомів комсомолу та комітетів з правами райкомів з питань поліпшення стилю і методів комсомольської роботи.

З доповіддю на нараді виступив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака.

Своїми пропозиціями про поліпшення стилю комсомольської роботи, підвищення бойовості комсомольських організацій поділились перший секретар Олександрійського міськомкому В. Мясникін, перший секретар Онучківського райкому А. Санига, перший секретар Кампанівського райкому А. Коротченко, перший секретар Маловисівського райкому А. Федай, перший секретар Петрівського райкому М. Корж, перший секретар Голванівського райкому А. Генко.

В роботі наради взяв участь і виступив з промовою заступник завідуючого відділом організаційно-партійної роботи обкому КП України П. Ю. Макозський.

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР постановила перенести в 1972 році вихідні дні з суботи 4 листопада на понеділок 6 листопада і з суботи 2 грудня на понеділок 4 грудня.

КОМСОМЛЬСЬКА організація ВТК — одна з кращих на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів. П'ятдесят шість комсомольців, у переважній більшості — середня спеціальна освіта. В змаганні заводських комсомольських організацій колектив молоді ВТК три квартали підряд отримував перехідний Червоний прапор та грошові нагороди. Недаремно секретар заводського комітету комсомолу Віталій Дубницький порекомендував відвідати саме цю організацію.

Є про що розповісти молодим контролерам. І як виконують підвищені соціалістичні зобов'язання, і як організують її дозвілля.

Про це говорили вони і на звітні - виборні зборах, які відбулись нещодавно. На жаль, лише про це.

Критика прозвучала лише у звітах комсомольського ватажка Євгена Дяконенка та начальника штабу «Комсомольського прожектора» Геннадія Резнікова. Обговорюючи доповідь, жоден (чи майже жоден) не обмовився про недоліки в роботі організації, про проблеми її життя. А їх — чимало.

На заводі зарат не легкий період. Будівництво нових корпусів та реконструкція пехів співпали з освоєнням випуску нових насосів. А при переході на нову продукцію не завжди вдається досягти її відмінної якості. І приходять листи з рекламними і скаргами на недовірливі насоси. Другий механо-кладальний цех за вісім місяців втратив 10 334 карбованці від браку, це — 0,22 процента від реалізації. 29-й цех — 987 карбованців, але це — 0,87 процента від реалізації. Чим не тема розмови на звітно-виборних? Тим більше, що вона може бути палючою: після того, як проблему якості обговорувало бюро комсомольської організації, кількість бракованої продукції помітно зменшилась. А це — збори...

Комсомольський знав якості на виробстві заводу — необхідність. Боротьбу ж за цей рух, звичайно, повинні розпочати вартівні якості — молоді контролери ВТК. На жаль, і про це не йшлося на зборах. Ось типові виступи в дебатах:

Світлана Мертик, групкомсобр контролерів 3-го цеху:

— Наша група організувала колективний вихід в театр. Всі передплатили газети й журнали. Не було ще випадку, щоб хтось не здав комсомольських внесків.

На цьому будувався увесь виступ. Решта мало чим відрізнялась від попереднього:

То в чому ж річ? Звідки таке самозадволення? досягнутим у півсотні комсомольців?

Може, в цьому винен пасивний секретар комсомольської організації? Та ні, Женя Дяконенко — чудовий хлопець, енергійний, винахідливий. Це — не враження від однієї зустрічі. В тому щиро переконали і члени бюро Володимир Хоминський та Руслан Цайкін, комсомольці Ольга Котенко та Ольга Веремєєва. Півроку Женя заміняв секретаря заводу комсомолу. А таку відповідальну роботу будь-кому не доручили б!

Та й бюро комсомольської організації працювало неначе непогано. За рік збиралось на дев'ятнадцять засідань, скликали вісім комсомольських зборів. Обговорювали питання, пов'язані з працею, з організацією відпочинку, ради-

лись, як краще випустити святковий номер стінгазети.

Цього літа члени бюро запропонували провести на майбутній заводській базі відпочинку суботник. Цю ідею підхопила вся молодь підприємства. Суботник пройшов успішно, причому ВТК належала не лише ідея, а і її втілення: із 40 учасників 28 було з відділу технічного контролю.

На звітно-виборних зборах Руслан Шайкін не без здивування дізнався, що він, як член бюро,

ЗВІТИ Й ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ЯКЩО ВИМКНУТИ АКТИВНІСТЬ

«Відповідав» за раціоналізаторську роботу комсомольців: «А я ж думаю, за культурасову». Раціоналізаторський рух серед молоді швидко, безумовно, було завалено. (А в минулому завдання по раціоналізації виконувалося на 300 процентів!). Тут провину Шайкіна мало, тим паче, що хлопець про своє доручення ні словом не промовив. Безумовно, винне бюро, яке не лише доручило відповідальну справу людині, яка пізно сп'януло з раціоналізацією, але й (Руслан Шайкін працює в центральній лабораторії виміральної техніки), але і жодного разу не заслухало на своєму засіданні його звіт про роботу. Руслан же в цей час старанно і безуспішно разом з Любою Жирноклевою (з пізнішою — сам) займався культурно-масовою роботою.

Випадає з раціоналізацією так і залишався б сумним непорозумінням, яби в ньому не було розгадки причин поганого контакту активістів з всією організацією. Адже не лише Руслан не звітував на засіданні бюро. Не аналізувалась робота «Комсомольського прожектора», не обговорювалась принципово діяльність стінної преси...

Словом, в бюро не лише порушився головний закон бойової роботи комсомольців: розподілення доручень і суворозвітності за їх виконання. Незважаючи на те, що члени бюро «з вогнища» брались за кожну справу, в результаті нечіткого розподілу обов'язків не виникло тієї ідеальної атмосфери, коли кожне прийняте рішення знаходить своїх виконавців.

Цікавий і такий факт. На минулий звітно-виборні збори до складу бюро було вибрано 9 комсомольців. До нинішніх їх лишилось п'ять. Решта з різних причин покинула організацію. Бюро в цьому змушувати не варто, у ВТК взагалі велика плинність кадрів, але ж чому порушились статистичні вимоги, чому до складу бюро не добрали нових членів?

Ольга Котенко пояснила це так: — Лишавось два чи три місяці до звітно-виборних. Нехай, подумали, дотягнемо й так...

Мабуть, ось це небажане «обтяжити» рядовик комсомольців дорученнями (більша частина молодих контролерів їх не має), стремління взяти роботу на себе і є тим мастиллом, котре потрапило в прокладку зчиплення механізму «організація — бюро».

М. БІДЕНКО, спецкор «Молодого комуніста».

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ В ОБКОМІ КП УКРАЇНИ

Велике політичне і трудове піднесення, викликане підготовкою до 50-річчя утворення СРСР, дедалі міцніюча соціально-політична та ідейна єдність радянського суспільства, нерозривний зв'язок партії і всіх трудящих створюють нині особливо сприятливі умови для підвищення ефективності ідеологічної роботи.

Про роботу партійних організацій області в цьому напрямку і йшла мова на прес-конференції для журналістів обласних газет, телебачення і радіомовлення, редакторів міськрайонних і районних газет, кореспондентів-організаторів районного радіомовлення, яка відбулася позавчора в обласному комітеті партії.

З інформацією з питань ідеологічної роботи партійних організацій на завершальному етапі підготовки до 50-річчя утворення СРСР перед журналістами виступив завідуючий відділом пропаганди та агітації обкому КП України І. П. Оліфіренко.

На прес-конференції було дано відповідь на ряд питань, що цікавили журналістів. В роботі прес-конференції взяли участь керівники ряду обласних установ та організацій.

У десятому класі Хабаровської середньої школи імені В. І. Леніна на Далекому Сході навчаються школярі одинадцяти національностей: росіяни, українці, білоруси, талайці, евенки, ніахи, коряки, ульчі, удегейці, орочі, чукчі. Це діти робітників, службовців, рибаків і мисливців. Міцна дружба зв'язує дітей: вони допомагають один одному в навчанні, разом відпочивають.

На знімку: учні 10 класу — білоруска Оля КОНДРАТЬЄВА, ніаха Роза ВАЛІНА, талайка Алла ЖІЛЕ, евенка Оля ШИМАЄВА, українка Оля КОШУК, корячка Дуся ПОПОВА, рослянка Галя БУЛЬБА і Галя ГОЛІНKOBA, ульча Таня ДЯФУ і рослянка Тоня ТОЩЕНКО.

Фото В. ВОЛОШЕНКА.

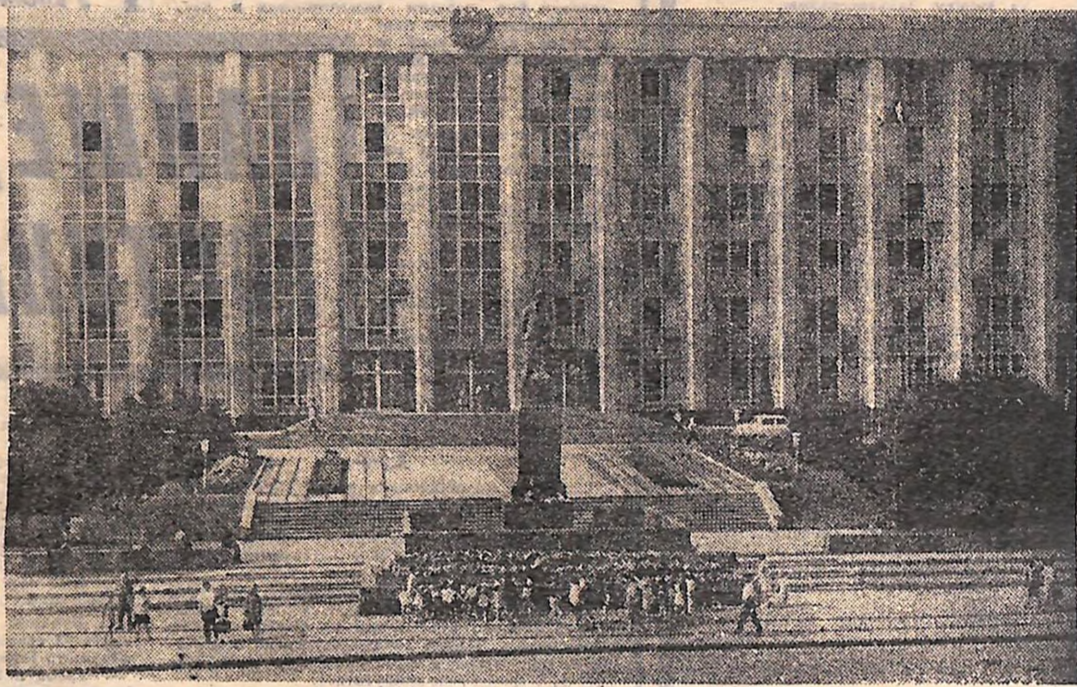
12 ЖОВТНЯ 1924 РОКУ СТВОРЕНО МОЛДАВСЬКУ АРСР; З 1940 РОКУ — МОЛДАВСЬКА РСР. ЗА КОРОТКИЙ СТРОК, ЗАВДЯКИ ВСЕБІЧНІЙ БЕЗКОРИСЛИВІЙ ДОПОМОЗІ НАРОДІВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, МОЛДАВІЯ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА КВІТУЧИЙ ІНДУСТРІАЛЬНО-АГРАРНИЙ КРАЙ З ВИСОКОРОЗВИНУТОЮ КУЛЬТУРОЮ.

ЄДИНИЙ МОГУТНИЙ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Молдавська РСР

СТОЛИЦЯ МОЛДАВСЬКОЇ РСР — КИШІНІВ, БУДИНОК УРЯДУ. Фото Е. ДРАЙШНЕРА.

«З вдячністю відзначаємо велику роботу молдавського комсомолу, який направляє молодь на будови Уралу й Сибіру», — так говориться в листі, надісланому з тресту «Уралбудмеханізація» ЦК ЛКСМ Молдавії. Дуже приємно одержувати такі послання.

ків і комсомольських організацій. Його використовує молодь ГРЕС, яка обслуговує вже вісім діючих енергоблоків. На будовах республіки нині трудиться майже 45 тисяч юнаків і дівчат. Споруджуються підприємства приладобудівної й харчової промисловості лег-

ЗАХОПЛЕНІ РОМАНТИКОЮ ЗВЕРШЕНЬ

Розповідає перший секретар ЦК ЛКСМ Молдавії Василь ВИШКУ

В колонах уральського тресту наші земляки прокладають залізничну магістраль Тюмень — Сургут, залізниця в Свердловській та Пермській областях. Всі ці об'єкти оголошені всесоюзними ударними комсомольськими будовами.

Загони добровольців виїхали також в Набережні Челни на спорудження Камського автомобільного заводу, беруть участь в прокладанні газопроводу «Сяйво півночі», Лебінського гірничозбагачувального комбінату, інженерних систем на рисових полях Примор'я, реконструкції Челябінського тракторного заводу.

Школою праці й інтернаціонального виховання стала Молдавська ГРЕС. Гігант енергетики споруджували юнаки й дівчата понад тридцять національностей, котрі приїхали з братніх республік. Ця електростанція народжувалась як всесоюзна ударна комсомольська будова. Тут комсомолія вчилася вмінню працювати з повною віддачею творчих сил. Цей досвід став надбанням багатьох колективів будівельни-

кої індустрії та промисловості будівельних матеріалів, крупні тваринницькі комплекси, й птахофабрики, житло, школи, дитячі садки.

Ось, наприклад, Тираспольський текстильний комбінат — найбільша новобудова легкої індустрії республіки, над якою взяв шефство комсомол. На підприємстві, проектна потужність якого 80 мільйонів квадратних метрів тканин на рік, передбачено встановити майже 120 тисяч веретен і 2500 ткацьких верстатів. Молодь вирішила ввести першу чергу підприємства — ткацьке виробництво — в третьому році п'ятиріччя.

Досвід будівельників текстильного комбінату переймають робітники всесоюзної ударної комсомольської будови Кишинівського тракторного заводу. Як передбачено Директивами XXIV з'їзду КПРС, він майже подвоїть випуск машин для обробки садів, виноградників, плантацій технічних культур.

Зовсім недавно всесоюзною комсомольською будовою став

у нас міжкогоспний сад «Пам'ять Ілліча». Це унікальний сад. Мова йде про створення крупного аграрно-промислового комплексу. Він включає сад площею майже 6 тисяч гектарів, сховище для фруктів та підприємства по сортуванню плодів, соковий цех, велике автомобільно-рефрижераторне господарство, житлове містечко. Тут працює 300 юнаків і дівчат. Скоро до них приєднаються нові загони добровольців.

В рік 50-річчя утворення СРСР комсомольської організації районів і міст республіки оголосили ударними 67 новобудов. Великі роботи проводяться в Кишиневі. Місто переживає друге народження. Зробити столицю республіки ще красивішою стало програмою дій для тисяч юнаків і дівчат.

Будувати швидко, будувати добре, — значить перш за все виховати в кожній молодій людині почуття господаря будови, високу відповідальність за доручену справу. В цьому республіканська комсомольська організація бачить одне з своїх головних завдань.

„МИ — РЕСПУБЛІКА МАШИНОБУДІВНА“

Майже на 3 мільйони карбованців надпланової продукції реалізували з початку року молдавські машинобудівники. Змагаючись на честь 50-річчя утворення СРСР, колективи металообробних підприємств республіки відвантажили додатково до завдання 1300 пральних машин, 1669 електрохолодильників, 1530 автомобільних причепів, 290 електронасосів і багато інших виробів.

У бесіді з кореспондентом АГЕМ голова Республіканського комітету профспілок робітників машинобудування В. Ф. Семенов повідомив, що лише за останні п'ять років у Молдавії споруджено, реконструйовано і розширено 19 підприємств, змонтовано близько 30 потоково-механізованих ліній та автоматичних верстатів, запроваджено понад 1600 збірних універсальних пристроїв. Значного поширення здобули наукова організація праці, заочна продукція з першого подання, передові методи обробки металу. На ба-

гатьох підприємствах повністю механізовані процеси гетьважного покриття і пофарбування деталей в електростатичному полі.

Великим кроком у розвитку молдавського машинобудування було створення промислового вузла в районі Нових Чекан у Кишиневі. Діючі тут підприємства користуються спільними комунікаціями, енергетичним господарством, засобами зв'язку. Численні машинобудівні заводи республіки стали головними в країні. Серед них — завод ливарних машин імені Кірова, об'єднання «Молдавідромаш» та інші.

Великі завдання стоїть перед 33-тисячним загonom молдавських машинобудівників у дев'ятому п'ятиріччі. До 1975 року належить збільшити випуск валової продукції в 2,1 рази. Дальше розширення і реконструкція дозволять довести річне виробництво тракторів до 14 тисяч, пральних машин — до 300 тисяч, автопричепів — до 30 тисяч штук.

Заводи освоюють виробництво ряду нових видів виробів, в тому числі бурякових тракторів підвищеної потужності, газових плит, холодильників з автоматичним розморожуванням випарника, пральних машин з підігріванням води.

молдавська РСР. Віоріка, так по-молдавському називається пролісок, це ім'я носить один з найпопулярніших самодіяльних колективів республіки. В ЙОГО РЕПЕРТУАРІ ТАНЦІ МОЛДАВСЬКІ, УКРАЇНСЬКІ, РОСІЙСЬКІ... ТИРАСПОЛЬСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНИКИ ВИСТУПАЛИ В БАГАТЬОХ МІСТАХ НАШОЇ КРАЇНИ. НЕ РАЗ БУЛИ ПЕРЕМОЖЦЯМИ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ОГЛЯДАХ І ФЕСТИВАЛЯХ КОЛЕКТИВУ ОДНОМУ З ПЕРШИХ В РЕСПУБЛІЦІ БУЛО ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ НАРОДНОГО. НЕЩОДАВНО «ВІОРИКА» ОДЕРЖАЛА ЗАПРОШЕННЯ В ЧЕХОСЛОВАЦЬКИНУ. ЦЕ БУДЕ ЇЇ ПЕРША ЗАРУБІЖНА ПОЇЗДКА. НА ЗНІМКУ. БОЛГАРСЬКИЙ ТАНОК У ВИКОНАННІ АНІСАМБЛЮ.

Фото Е. ДРАЙШНЕРА. ТАРС.

ЖИВА ДУША НАРОДНА

«Флуераш» і Сергій Лункевич — ці імена стали нерозривними. Творчі шляхи оркестру і його художнього керівника почалися в різний час, але вони неминуче повинні були перетнутися. І нині важко уявити собі керівника «Флуераша» без цього колективу, а колектив — без його головного диригента.

...У високому вечірньому небі лад столицю Фінляндії холодним вогнем палахкотіли зірки. Міччівшав мороз, і люди, котрі поспішали вулицями Хельсінкі, ховали носи в коміри. А в одному з концертних залів міста було спекотливе південне літо. Швидкі, гемпераментні мелодії в звучанні скрипок, віолончелей, флейт, народних інструментів перенесли жителів країни тісячі озер на зелені горби Молдавії.

А наступного дня в одній з фінських газет з'явилась рецензія, що мала такий заголовок: «Вкрадачі з Молдавії». Фінни писали, що артисти «Флуераша» назавжди захопили їх серця. Вони примушують плакати свої інструменти і разом з тим викликають з них іскри.

Говорять, що пісня — це душа народу. Самобутні й мальовничі, ліричні, і запальні пісні допомагають пізнати душевне багатство й внутрішню красу працьовитого й гостинного

молдавського народу. В творчому доборку «Флуераша» поєднується класична школа виконання з народною виконавчою манерою, з традиціями леутарів.

Хто не знає молдавських леутарів, без яких, бувало не обходилося жодне селянське село на берегах Дністра і Пруту. Бродячі музиканти і поети, котрі самі створювали і виконували пісні, леутари — теж, що трубадури у Франції, кобзари на Україні, ашуги в Дагестані.

Нещодавно пісні леутарів зазвучали з кіноекрана. Збулась моя мрія — кінорежисер Еміль Лотіану створив яскравий і поетичний фільм «Леутари», в якому мені довелося зіграти одну з ролей — роль Томи Алістара. Образ леутара Томи — втілення творчого гетію народу, його любові до прекрасного.

...Ніби птахи, летять над землею молдавські наспіви. По суші, по морю, на крилах несе їх по світу «Флуераш». Сибір і Закавказзя, Середня Азія і Поволжжя, Фінляндія, Чехословаччина, НДР, Франція, Югославія... І всюди — найгетішій прийом.

С. ЛУНКЕВИЧ, народний артист республіки, лауреат Державної премії Молдавської РСР.

